

Objavljamo imena izžrebanih nagrajencev KOLA SREČE:

Marko JUKIČ, Dražgoška 12, Ljubljana
 Marija KATARINČIČ, Planinska ul. 14, Ljubljana
 Martin VERES, Biječičeva 3, Ljubljana
 Poljanka PAVLETIČ, Ul. Bratov Učakar 134
 Marijan BRAUN, Sp. Gameljne 88, Šmartno pod Š. g.
 Bernarda JAKIČ, Trg Komandanta Staneta 5, Ljubljana
 Bogdan MITIČ, Bratov Učakar 26, Ljubljana
 Jožica HABJAN, Vodnikova 131, Ljubljana
 Cveto LOMBAR, Sora 56, Medvode
 Mira MOČNIK, Prušnikova 5, Šentvid
 Sonja JANJIČ, Na Jami 3, Ljubljana
 Jožef PRAPROTNIK, Medvoška 12, Medvode
 Nataša SEDEJ, Breznikova 1, Šentvid
 Blaž ZOBEC, Globočnikova 1, Ljubljana
 Srečko BIRSA, Dražgoška 12, Ljubljana
 Dragica BERNIK, Arkova 9, Ljubljana
 Angelca VONČINA, Gotska 2, Ljubljana
 Maja TOPLAK, Brilejeva 15, Ljubljana
 Slavica MILJAVEC, Zoletova 5, Ljubljana
 Bogdan BABNIK, Škofjeloška 27, Medvode
 Janko ČUČEK, C. talcev 5, Medvode
 Barbara KOBE, Pavšičeva 4, Ljubljana
 Irena PRESTOR, Bukovica 29/a, Vodice
 Marija Martinčič, Šišenska 13, Ljubljana
 Mira JEZOVSKEK, Vodnikova 36, Ljubljana
 Jože ARTENJAK, Podvizova 6, Medvode
 Simona CARMAN, Nedohova 10, Šentvid
 Ivanka HOČEVAR, Bukovica 41, Vodice
 Peter PODGORŠEK, Zg. Gameljne 64, Šmartno pod Š. g.
NAGRADE NAGRAJENCI DOBIJO V UREDNIŠTVU JAVNA TRIBUNA!
NAGRADE SO PRISPEVALE NASLEDNJE DELOVNE ORGANIZACIJE: GALANT, UNION, VEKTOR, DONIT, SLOVENIJA AVTO, COLOR IN HELIDON.

IZJAVA

Zaradi govorice in podtikanih, ki so se pojavile v predvolilnem tekmovanju, IZJAVLJAM:

»Nikoli v življenju nisem bil član ali simpatizer Komunistične partije, oziroma Zveze komunistov Slovenije.

Zato zahtevam, da se vsi DOKAZI, ki nasprotujejo moji izjavi, objavijo na tem istem mestu.

Proti vsem, ki bodo še nadalje širili te neresnice, bom vložil kazensko ovadbo.

Stanislav ŽAGAR, predsednik volilnega štaba DEMOS-a občine Ljubljana-Šiška.

Opravičilo

Preklid žaljivih besed

Po sklepu poravnalnega sveta KS Vodice, dne 19. 4. 1990 podpisani Špenko Jože iz Vodice preklidujem in obžalujem izrečene besede, ki sem jih izrekel na volišču v Vodicah 8. 4. 1990 na račun predsednika sveta Anton Podborška iz Vodice in na račun celotnega dela članov sveta KS Vodice.

Jože Špenko

Anketa VARIANTA med obrtniki

Telefonsko anketo med obrtniki občine Ljubljana Šiška smo izvedli 27. in 28. februarja ter 1. marca 1990.
 Na vprašanja so odgovorili 304 slučajno izbrani obrtniki.

V1. ALI NAMERAVATE IZ OBRTNE DEJAVNOSTI PREITI V PODJETJE?

1 - da	9.2
2 - ne	68.5
3 - podjetje sem že ustanovil in obrt ohranil	4.6
5 - ne vem še	15.7

V2. ALI STE KOT OBRTNIK ZADOVOLJNI Z DAVČNIMI OLAJŠAVAMI V OBČINI?

1 - zadovoljen	12.8
2 - niti zadovoljen, niti nezadovoljen	25.6
3 - nezadovoljen	50.2
4 - nisem seznanjen z njimi	11.5

V3. ALI SE, PO VAŠIH IZKUŠNJAH, DAVČNE OLAJŠAVE RES IZVAJAJO V SKLADU Z URADNIMI INFORMACIJAMI?

1 - da	19.7
2 - ne	38.0
3 - ne morem oceniti	42.3

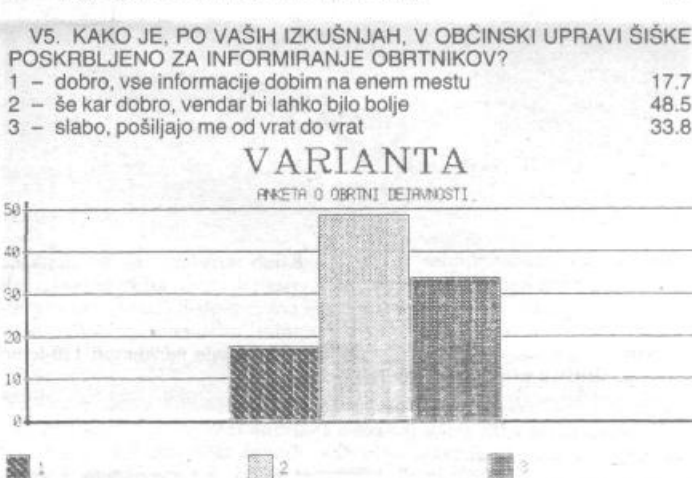

V4. ALI OD ZAPOSLENIH V OBČINSKI UPRAVI, S KATERIMI IMATE VI STIKE, DOBITE USTREZNE INFORMACIJE IN NAVODILA, KI JIH POTREBUJETE ZA USPEŠNO DELO IN VODENJE OBRTI?

1 - da, dobim vse potrebne informacije	38.7
2 - da, vendar ne vseh	29.8
3 - ne, ne dobim potrebnih informacij	26.6
4 - ne, pogosto dobim napačne informacije	4.9

V5. KAKO JE, PO VAŠIH IZKUŠNJAH, V OBČINSKI UPRAVI ŠISKE POSKRBLJENO ZA INFORMIRANJE OBRTNIKOV?

1 - dobro, vse informacije dobim na enem mestu	17.7
2 - še kar dobro, vendar bi lahko bilo bolje	48.5
3 - slabo, pošiljajo me od vrat do vrat	33.8

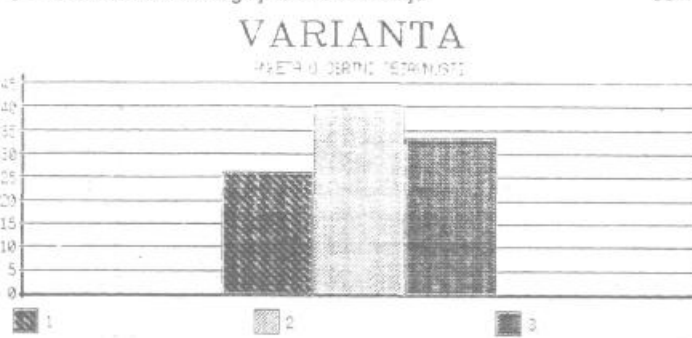

V6. KAKO BI VI NA SPLOŠNO OCENILI ODNOS DRUŽBE DO OBRTNIKA?

1 - družba obrtnike ceni, da se zaveda, da prispevajo k razvoju in napredku gospodarstva	26.2
2 - družba nas obravnava kot nujno zlo	40.3
3 - družba nas ima za goljufe in zaslužkarje	33.4

V7. KOLIKO DELAVCEV POLEG VAS ŠE ZAPOSLUJETE V OBRTI?

1 - enega	13.8
2 - dva	17.0
3 - tri	12.1
4 - štiri	8.9
5 - pet	4.9
6 - šest	2.0
7 - sedem	1.3
8 - osem	0.3
9 - devet in več delavcev	1.3
0 - nobenega	38.4

V8. ALI BI OB USTREZNIH DAVČNIH OLAJŠAVAH ZAPOSILI ŠE KAKŠNEGA DELAVCA?

1 - enega	22.0
2 - dva	24.3
3 - tri	6.9
4 - štiri	2.6
5 - pet	3.6
6 - šest	1.0
7 - sedem	-
8 - osem	-
9 - devet in več delavcev	3.0
0 - ne bi zaposlili nobenega delavca	36.7

V9. KATERE OLAJŠAVE, OZ. KAKŠNE AKCIJE BI MORALI V OBČINI ŠE VPVELJATI, DA BI INTENZIVIRALI RAZVOJ OBRTNIŠTVA?

(odprto vprašanje)

ŠTEVILO SPREDB	
- sprostiti, urediti, regulirati davčno politiko (kdor več dela, naj bi tudi več zaslužil)	10
- zmanjšati davke	12
- več, večje davčne olajšave	29
- davčne olajšave pri nabavi opreme, upoštevati investicije	17
- zmanjšati dajatve (2.500 din za socialo je preveč)	
- zmanjšati prispevke na delavca	38
- obrtniki naj bodo enakopravni z družbenim sektorjem (posojila, amortizacija...)	30
- zmanjšati, ukiniti davek na repromaterial	39
- ugodni krediti, več kreditov za razvoj, daljša doba odplačevanja	18
- olajšave pri nakupu prostorov, več lokalov za obrt	17
- boljše, kvalitetnejše informirati obrtnike in občane	19
- spodbujati bi morali turizem	10

(V opombo: navedli smo le tiste predloge, ki so dobili več kot 10 navedb)

A2. SPOL

1 - moški	69.2
2 - ženski	30.8

A3. STAROST

1 - do 30 let	7.5
2 - 31 do 40 let	28.2
3 - 41 do 50 let	35.1
4 - 51 let in več	29.2

A4. VAŠA IZOBRAZBA:

1 - dokončana osnovna šola	3.0
2 - dokončana strokovna šola	33.1
3 - dokončana srednja šola	52.8
4 - dokončana višja, visoka šola	11.1

VIDEO KLUB → VIDEO KLUB → VIDEO KLUB

VIDEO KLUB

ODPRTO VSAK DAN OD 16. DO 20. URE
 SOBOTA OD 12. DO 14. URE

SLONČEK

KONKURENČNE CENE IN DRUGE UGODNOSTI

KARMEN PODRŽAJ • Aleševčeva 16 • TEL.: 061/552 760

MLADOKLASJE • SLOVENSKA NARODOPISNO GLASBENA SKUPINA • IZ STANEČIČ •

NARODOPISNO POPOTOVANJE PO KRAJIH OBČINE LJUBLJANA-ŠISKA

70. Guncle: Svatje in pogrebci Krvinovega Lojzeta

Tistega februarjskega ponedeljka leta 1919 je bila pokonci vsa gunclejska vas. Kako tudi ne, saj se je ženil Krvinov Lojze, najbogatejši fant daleč naokrog. Njegova domačija je stala ob poti iz Šentvida proti Stanečičam, ter z lepimi freskami in mogočnim zidovjem opozarjala da v njen živijo premožni ljudje.

Alojz Brolih, kakor je bilo možaku uradno ime, pri Krvinovih ni bil edinec. Imel je še dva starejša brata in dve sestri. Že mlademu pa je umrl oče, zato se je mati znova poročila. Brata sta počasi odšla za kruhom v Ameriko, ena sestra se je omožila v Šiško, druga pa je ostala samska doma. Tako so mirno živeli in delali na kmetiji vse do leta 1914, ko se je začela vojna. Ta je med mnogimi slovenskimi možmi in fanti v svoj vrtnec potegnila tudi Lojzeta in njegovega očima Franca, oba možka s Krvinove domačije.

Toda zdaj je bila vojna že končana in vse gorje za njimi. Lojze se je srečno vrnil iz strelskih jarkov prve svetovne morije. Doma je našel le zapuščen dom, kjer sta zadnja štiri leta sami živeli mati in sestra Mica. Zato je vzel domačijo v svoje roke, kajti očim Franc, dosednji gospodar, je našel zadnje počivališče na italijanskem bojišču, mati pa v drugem zakonu ni imela otrok.

Kajpada je bila glavna Lojzetova misel, kako dobiti družico s katero bi delil dobro in zlo na tako veliki kmetiji kot je bila Krvinova. Deklet, ki bi se potoevala za tako čast je bilo seveda veliko in Lojze bi tudi kaj hitro izbral katero od njih, če stara družinska pravila ne bi narekovala da sme vzeti le nevesto iz bogate družine.

In tako je župnik Zabret že v začetku leta 1919, komaj nekaj mesecev po vojni, oznanil da se bosta vzela Krvinov Lojze iz Guncelj ter Babčeva Francka iz Poljan pri Šentvidu. Dekle je bilo iz bogate družine, bila je edinka, živela pa je sama s svojo odvošlo materjo.

Očtet je bila taka, kakršno Guncleje se niso doživele. Po poroki v šentviški cerkvi, so se svatje v kakih dvajsetih kmečkih vozovih in kočijah najprej

peljali na Poljane, kjer so vzbujali veliko pozornost. Nato pa so se podali v Guncleje h Krvinu. Tu jih je že čakala pripravljena gostija. Kakor se za bogato kmečko svatbo spodobi, so jedli in pili tri dni in tri noči, ter se zabavali in plesali da je kaj. Za dobro voljo so skrbeli trije Magistrovi godci iz Šmartna pod Šmartno goro. V spomin na ta dogodek so se dali tudi fotografirati in tako še dandanes lahko vidimo oblike Gunclejskih gospodarjev in njihovih žena, ter nekaj gostov iz Poljan in okolice, ki so bili svatje Krvinovega Lojzeta. Takrat verjetno niso niti slutili da bodo čez štirinajst dni že njegovi pogrebci.

Takoj po poroki se je Lojze preselil k nevesti v Poljane, kjer je najbolj manjkala moška roka. Zdaj je bil gospodar dveh velikih kmetij, svoje pri Krvinu in nevestine na Poljanah. To za njegov rod ni bilo nič posebnega, saj se je ravno z bogatimi ženitvami v preteklosti večala njegova domačija.

Ker je bila še zima, dela na polju ni bilo. Zato se je Lojze lotil opravil v gozdu. Osmega marca, bila je sobota popoldne, trinajsti dan po poroki, jo je tako spet mahnil s konjem proti šentviški gmajni. Pri prečkanju poljanske poti (zdaj Ul. bratov Komel) z železniško progo, so bile zapornice spuščene in Lojze je potrpeljavno čakal da pripelje vlak. Ko pa je hlapec prisopihal do Poljan, sta se konja tako prestrašila, da sta se obrnila in z vso močjo tekla proti domači hiši. Ob vogalu Babčeve domačije pa je stal močan kamen in ob tega sta zadeli kolesi kmečkega vozu, ko je vprega pridivila na dvorišče. Močan sunek je Lojzeta vrigel na tla, tako da je z glavo priletel ob hišno steno in obležal nezavesten. Hitro so poklicali doktorja Dereanija, ki pa ponesrečen ni mogel dosti pomagati. V nedeljo proti jutru je nesrečni Lojze v velikih mukah zapustil ta svet.

Tako se je poslovil zadnji moški potomec Brolihovega rodu, ki je skoro dvesto let gospodaril na Krvinovi domačiji. Po Lojzetovi smrti je posestvo nekaj časa upravljala mati, za njo pa sestra Mica. Ko je umrla še ta, so kmetijo podedovali sorodniki iz Medna.

Krvinov Lojze (v sredi) s svojo nevesto, godci in svati.

Raziskovalna tabora v Smledniku in Dravljah

Smlednik in Dravljah, kraja s povsem različnih koncev naše občine, sta bila v marcu in aprilu prizorišče dveh raziskovalnih taborov, ki jih je pripravila skupina Mlado klasje skupaj z učenci osnovne šole v Preski. Po stari navadi smo raziskovali delovanje tamkajšnjih društev pred prvo svetovno vojno. V Dravljah so se tozadevno pribudili šele leta 1905, ko so ustanovili gasilno društvo, prej pa so bili vključeni v razne organizacije v Šentvidu. Tri leta pozneje najdemo tu še Narodno čitalnico, ki je bila liberalna, nato pa je sledila ustanovitev Katoliškega slovenskega izobraževalnega društva v letu 1909. Postavili so si prostorno dvorano, gasilci pa lasten dom, v katerem so uredili tudi knjižnico.

V Smledniku pa je bilo drugače. Delavci so bili že od leta 1899 vključeni v Katoliško delavsko društvo za župnije Sora, Preska in Smlednik s sedežem v Sori. Doma pa je obstajala le Marijina družba za fante in dekleta, ki si je zaradi potrebe po kulturnem udejstvovanju omislil lasten tamburaški orkester ter dramsko skupino. Vse do leta 1908, ko so ustanovili Katoliško slovensko izobraževalno društvo »Kvišku«, Smlejški niso širše stopali v kulturniške vrste, potem pa so nenadoma oživel. Imenovano društvo si je tako leta 1911 postavilo mogočen dom, ki stoji še danes, pozivili so cerkveno in posvetno petje ter ustanovili telovadni odsek, kakršnega so si še pred prvo svetovno vojno omislili tudi Draveljci.

V obeh krajih se je potem društveno življenje še nadalje razvijalo, v Smledniku pa ohranilo celo do današnjih dni.

In kako je bilo pri Babčevih na Poljanah? Tudi ta hiša je prišla v tuje roke. Mlada vdova se je sicer ponovno poročila in tudi rodila Lojzetovega otroka, vendar je ta po nekaj tednih umrl. Nekaj mesecev zatem pa mu je tudi sama sledila na šentviško pokopališče. Njena še živeča mati je zato odšla od doma, odvedli jo je Andrej Škerl pa se je znova oženil. Danes pri Babčevih gospodarijo njegovi potomci.

Veliko upanje ki sta ga ob svoji svatbi gojila Lojze in Francka, se je tako že čez dober teden, dokončno pa čez dve leti razblinilo v nič. Namesto bogastva, ki bi se morda razvilo ob združitvi Krvinove in Babčeve domačije, je obema sledil neizprosni zaton in zamenjava gospodarjev.

Se ena izmed tistih žalostnih kmečkih zgodb, kakršne so se včasih odvijale na našem podeželju, boste rekli. In prav imate. Tudi to pripoved je oblikovalo življenje, in še tako večje pisateljsko pero bi dogodkov ne moglo zasakati tako, kakor so se pripetili v resnici.

Andrej Mrak